

גבעת-חיים

מספר 1103
עלון פנימי

20.8.1976
הקיבוץ המאוחד

25 ק"צ

לאט-לאט ינוע

פרח, במרחק

היופי הצנוע

שלאחר שרב.

בשמש הסורפת

סנה הנור פניו.

שפאן פרחה רקפת

מי עוד יזכור עכשיו?

פי עוד לפני חדשים

בדשא הירוק

נהרית לפת-עיניים

הסמיקה מרחוק -

כי כל פקעה וגבע

חרזה סללים באור,

רמזה בתו הצבע -

מזאת היום יזכר?

אם יש לפעה אחרת

ויש מסנה-הדר

לכל עונה אחרת,

לקוץ הדרדר.

עמדו על סף הפיח

והסתכלו היטב;

נור של שמיר ושיח

יפיו ינוע עד-לב.

זאה גואצניג

במת כירות

§§ התקיים דיון עם אילנה וסיבי על התארגנות צוות המרפאה לעתיד, עם גמד עבודתה של מיכל האחות. סוכס להמשיך לקחת, בשלב זה, אחות מבחוץ.

עניני קליטה: §§

א. אנו עומדים לקלוט בימים הקרובים משפחה מאילת, משפחת בניק. הם נמצאים בארץ כבר 11 שנים, בעלי רקע תנועתי מחו"ל. במשפחה שלושה ילדים בגילים: 4, 7, 10 שיקלטו בגן ובכיתה המחויימת.

ב. כמו כן אנו עומדים לקלוט בחורה צעירה מבית-אליעזר - שמה נורה. היא סיימה צבא, ומעוניינת לנסות חיי קיבוץ.

ג. בימים אלה הגיעו אלינו זוג מורים משפחת אלמון מבאר-שבע, עם שני ילדיהם. ההורים יעבדו כמורים שכירים בבית הספר שלנו וחלקית במעגן מיכאל.

§§ רחל בדר - התקיים דיון לצבי המשך שהותה של רחל בחופשה מחוץ לקיבוץ. מאחר וישנה פניה של "אורנים" לאפשר לרחל להמשיך וללמוד בשנת תשל"ז ב"אורנים" ובתמורה לכך תממן "אורנים" מילגה לרחל לגמר לימודיה באוניברסיטה מציעה המזכירות לקיים הסדר זה במסגרת מכסת הגיוס למסך שנה אחת. עם חום השנה יש להביא לשובה של רחל הכיתה והשתלבותה בעבודה הינוכית. הנושא יובא לאישור האסיפה.

§§ אושרה פניחה של חווה אצמי, בהמלצת ו. הכשרה, ללימודי קוסמטיקה במסגרת קורס בין קיבוצי, יום אחד בשבוע למשך שמונה חודשים. חווה תמשיך גם בעתיד בעבודתה כספרית. הכשרתה תשמש לה בסיס לעבוד גם בקוסמטיקה.

§§ אושרה הצעת גבעת-חיים איחוד, לבחירתו של עוזי נבון כמזכיר סניף ה"פועל" המשותף.

§§ אושרה כניסתו של בנימין מנור לחפקיד מא"ז במקומו של צבי אגמי.

= § = § = § = § =

קיסנת יום לילדי גבעת - אולגה

המטרה הייתה לתת לילדים חשוקה מלאה במשך השבוע, לנסות לתת מה שיותר במעט זמן, ולהשתדל למלא את בקשותיהם ורצונותיהם.

נעזרתי הרבה מאוד עם בני ביתה ט' שעזרו ועמלו קשה מאד כדי שילדי הקיסנה יוכלו להנות מכל רגע, ובאמת חודה רבה להם.

וכן רצוני להודות לכל אלה שהיה להם סבלנות ורצון לעזר.

לסיכום - אני מקווה שמפעל כזה יביא אחריו מפעלים דומים שכאלה, ובהם יתרום להעשרת ולהרחבת אופקיהם של אלה הנזקקים לקיסנות.

מפעלים מסוג זה מעוררים הרבה וחיובי באיחדי המצוקה, וזה חשוב מאוד! ואם קצת נצא מה"חממה" שבה אנו נמצאים ונביט החוצה, נרוכח סזוקקים לנו ולעזרתנו. ואנו בהחלט יכולים לתרום ולעזור הרבה.

אז בחקרה להמשך מפעלים מסוג זה, ושנדע להקריב גם מעט מזמננו הפרטי להצלחתם.

בתיא מזור

לפני כשבועיים אירחנו בקיבוצנו קיסנת ילדים מגבעת אולגה, במסגרת קיסנות יום לבני עיירות פיתוח ולבני מוסכים טעוני סיפוח.

גבעת אולגה הינו המקום המקורב אלינו ולכן הוחלט לקחת אותו תחת חסותינו.

במפעל זה השתתפו השנה ארבעה קיבוצים: גן שמאל, מסמר השרון, גבעת-חיים איחוד וגבעת-חיים מאוחד.

הקיסנה נמשכה שבוע ימים, והשאירה אחריה חוויות וזכרונות נעימים. על אף הקושי והעמל נתנה לי הרגשה טובה והשאירה רושם רב על ילדי הקיסנה.

במשך השבוע סיירו הילדים בקיבוץ ושווחחו על הקיבוץ, ובכך ניתנה להם תמונה כללית של הווי הקיבוץ. כמו כן הם עבדו במטע, עסקו במחנאות, בהרבה משחקים, חזו בסרט ובילו הרבה בבדיכת השחיה.

באספה

7.8.1976

במידה וימסכו ההתפרצויות לבריכה בעת שהיא גזורה, נצטרך לרוקנה ולהפסיק את השימוש בה.

פנייתו של גזעון עמי לחופש - לטנה, בהסתמך על המלצת ו. הבריס שהכירה בצורך המיוחד לחופשה, מטעמים אישיים - אשרה האסיפה את פניהו.

" " " " " "

:: :: :: :: ::

חלופת לתוכנית הכשרות לסנת תשל"ז. הכשרות הביאה 3 חברים נוספים לאסור האסיפה כמועמדים לצאת להכשרה, כמו כן החיחסה האסיפה פעם נוספת לסלושה מועמדים שהובאו כבר לפני האסיפה וענינם נדחה עקב העדרם מהאסיפה אז. לאחר שמיעת הסברים מפי ורד גנור על המועמדים והכשרתם, אישרה האסיפה את רשימת ששת החברים ליציאה בסנת תשל"ז.

בחירת מרכז ועדת הרבות. ועדת מינויים הביאה שתי הצעות לריכוז תובנות: עדנה ממלוק וחנה רשף. כאשר הועדה נממליצה על בחירתן של שתי החברות ביחד, למלא את התפקיד. דוד עין-דוד התנגד לבחירתה של חנה רשף מטעמי מצוקת עבודה בכיתות הצעירות. בהתנגדות של מספר חברים לבחירתן של שתי החברות ביחד, נפלה הצעת ו. מינויים ובהצבעה נבחרה חנה רשף לתפקיד.

ראלה התכרים:

§ § § § § §

14.8.1976

- רחל מזור תלמד דרמה יוצרת, שנה אחת בסמינר הקיבוצים בח"א.
- אלדד גיל ילמד ריכוז משק, 15 חודשים במדרשת רופיץ.
- בנימין פרנק ילמד ריכוז משק, 15 חודש במדרשת רופיץ.
- אפרת אופיר תהיה בהסתלמות מורים למשך שנה אחת באורנים.
- סרה קרן תלמד מחנכת מיוחדת, 3 שנים באורנים.
- רונית רפאלי תלמד מורה/גננת, 3 שנים באורנים.

הודעה בקשר לבריכת שחיה. לאחרונה רבו המקרים בהם נכנסים חברים ו"אורחים" לשטח הבריכה בשעות בהן הבריכה סגורה. כדאי להזכיר לציבור הרוחצי בבריכה, ששעות פתיחתה הן ארוכות ביותר (משעה 09.00-12.30, 13.30-18.00!) ולא נוכל להרשות את פתיחתה ללא מציל!

במאה שנות

החזר הוצאות נסיעה לחיילים

עד כה היה נהוג להוסיף לכל חייל המשרת בצבא סדיר, הוצאות נסיעה באוטובוס. לאחר ההסדר עם"אגד" של הסעת חיילים חינם בכל חלקי הארץ, ולאחר התייעצות בבית וקבלת הנחיות מועדת הבטחון הבין-קיבוצית, סוכם שלא להמשיך ולתת את החוספת שהיחה נהוגה כאמור. (כלומר לא תהיה מעתה חלוקת כסף לחיילים בטבתחול!)

תודה ליום הילד

ברצוננו להודות לכל אלה שנחננו ידם ל"ערב יום הילד", ובפרט לחיילים שבאו ביום שישי ובמשך אהה"צ והערב. נחננו יד ועזרו המון להצלחת הערב.

הדברים אמורים לגבי כל הבנים המשרתים בסדיר להוציא מקרים חריגים (באם יהיו), אשר לגביהם תדון ועדת קשר בנפרד.

המון תודה לכם

הערה: לגבי נהוג השלמת משכורות כל החיילים (לפי דרגותיהם) למשכורת סגן כתנאי שדה בשרות סדיר, עדיין אין סיכום. הנושא ידון בועדת קשר וננהג לפי המלצותיהם.

בתיא מזור

§ § § § § §

כרכוחינו לזיזיה גולן עם הצטרפותה למערכת העלון.

לכל אלו שתדמו לשהחננו הנעימה כאן - תודה ולהתראות. לכל המעוניין כחובתחננו תהיה: ציפי ואפרים בן-ארי שדרות ויצמן 39, נתניה.

:: :: :: :: ::

ראיון השקיוץ

עם חנוך כהן

שאלה: איפה אתה עובד ובמה אתה עוסק?

תשובה: אני עובד כ-5 שנים במועצה לטירוק פירווח, המוכרת גם בשם "מועצת הפירווח". המטרה המרכזית של המועצה נמצא בהל-אביב, ובנוסף לו קיימים 3 סניפים גדולים: בטוק חל-אביב, בטוק חיפה ובטוק ירושלים. הם כי המגדלים משתתפים בהחזקה של מועצת הפירווח, היא נחשבת למדסד הצי ממטלתי, הפועל מכוחו של חוק הכנסת, ולכן היא גם נתונה לביקורת "מבקר המדינה". זה מחייב רישום ופיקוח מדוקדק, מצריך הנהלת חשבונות מסועפת ביותר, ומספר רב של עובדים ופקידים.

בניהול ובחפיקים טונים ישנם עשרה חברי קיבוצים - יחסית מספר נכבד בהטוראה למועצות אחרות. היחסים מצויינים, העבודה אחראית ואינטנסיבית מאוד...

שאלה: מהו תפקיד המועצה, תחום אחריותה ושליטתה?

תשובה: המועצה טולטת על הפעילות הארצית בקטח גדולה של גידולים - נסירים, סובטרופים, כננות, זבחנים, אגוזים, תמרים - למעשה כל סוגי הפרי להוציא את ההדרים.

תפקידה העיקרי הוא השליטה על הטוק הפנימי, על הייצוא, ועל הפרי שמופנה לתעשייה, - אך היא גם זו שמעודדת או מקפידה נטיעה של גידולים מסויימים. היא זו שמוציאה אישורי נטיעה ומחליטה מי ינטע.

המועצה ממליצה ומפקחת על עקירות מטעים ומטהפת ביעוץ מקצועי לחקלאים. גם פיקוח על הפתוח והמחקר בענף המטעים שייכים למועצה.

שאלה: באיזה מחלקה אתה עובד?

תשובה: במועצה ישנן ארבע מחלקות: מחלקת טיווק, מחלקת ייצוא, מחלקת לתעשייה, ומחלקת חנוך - בה אני עובד. מחלקת החינוך אחראיה על סקר (מפקד) המטעים וחחזית היבולים. כמו כן על מרבית התפקידים שהוזכרו לעיל: נטיעה ועקירה; איטורים לנטיעה; פיקוח על משתלות (שלא יגדלו יותר מדי שתילים בגידולים מסויימים ובאחרים פחות מדי - כלומר שיעבדו בתאום עם מדיניות הנטיעה); פקוח על מחקר ופיתוח; קשר עם קרן הנו קים ועוד. בעונה הבוערת אנשי המחלקה עוזרים למחלקת הטירוק והייצוא.

שאלה: איך מתבצע המפקד או סקר המטעים?

תשובה: עד לפני שנתיים היה מאקד ומעקב שוטף רק על גבי הנייר. מזה שנתיים עברנו למפקד יותר מדוייק לפי תצלומי אוויר. כל חלקה החל כדונס אחד מצולמת ונלקחת בחשבון הכללי. על צילום האויר מסמנים את המטע או המטעים עם כל הפירוטים: סוג המטע, גודל הטח, גיל ובעלות.

לפעמים ה פטוט: מטע בקיבוץ, מטע ממונז במושב או של חבוי פרטית. אבל לפעמים זה יותר מסובך: מטע מפוצל במושבאו מושב המחולק בין המתיישבים לחלקות משנה קטנות, או מטע של חברה שבתוכו חלוקה נוספת לפי בעלות פרטית.

אני משתתף בסקר ע"י בירור פרטים בשטח. כלומר, אני נוסע עם הצילומים למקום, מברר את הפרטים השונים: איזה גידולים, גודל הטח, מצבו, גילו, הבעלות עליו וכו', ומדרוך על כך.

הסקר מבוצע ע"י מחלקת המיפוי של נציבות המים וע"י עובדי "מועצת הפירווח". החומר עובר עיבוד סופי במחשב ומוגש בסיכום למחלקת מטעים במטרה החקלאית, אירגון מגדלי פירות, סוכנות, מועצת איזוריות, הקרן לנזקי טבע ועוד, וישמש לנו בסיס לעבודתנו בתחזית היבולים.

הסקר הוטלם לגבי רוב איזורי המטעים בארץ וכאשר יגמר הסיכום הראשון יתחילו מחדש במעקב, ביקורת ועידכון לגבי שינויים של נטיעה או עקירה על בסיס העבודה היסודית והמקיפה שנעשת עכשיו.

יש עוד גורם שעוקב בקפדנות בלחי רגילה אחרי חנועת הנטיעה: הרבנות הראשית. כיצד?
לשם מה? הערלה - כלומר איסור אכילת פרי שלוש שנים לאחר הנטיעה. במידה נעץ או גפן מניבים פרי לפני השנה הרביעית, חייבים להטמין אותם. הפיקוח החמור ביותר חל על הכרמים, - חלילה חפגם כטרות היין, כך, נמטחי פעם עם רב עד הכפר הדרוזי הגבוה ביה-ג'ן, כי נודע לו שנטעו סם חלקות הדיאות. חמש שעות טיפס וחיפש ולא מצא את מבוקשו. כולם כבר היו בגיל המתאים...

המטח הראיון עם חנן כהן:

שאלה: איך מתבצע תחזית היבולים?

תשובה: כאמור, הבסיס מיפוי כל החלקות בארץ (למטל בגידול המיטמט). קובעים מספר חלקות (נניח 100), ואלו נכנסות לחישוב לפי הגרלה. בחיק החלקות שנבחרו מגדילים מספר מסויים של עציים. מסמנים אותם והם משתתפים כל שנה בחיזוי. בחוץ העץ המסומן מגדילים ענף ראשי מסויים, וגם הוא קבוע בחיזוי. מן הענף המסומן סופרים את מספר הפירות. לפי הנסיון - 30 פירות מיטמט שוקלים ק"ג אחד. לפי זה מכפילים את מספר הפירות לעץ, לחלקה, לכלל החלקות ובסופו של דבר מגיעים ליבול הארצי הצפוי באותה שנה. לאחר כמה שנים רכטנו לנו נסיון מספיק ואנו מסוגלים היום לקבוע בוודאות את גודל היבול הצפוי. היות ומיטמט מכוון גם ליצוא וגם לחעטיה, יש חשיבות רבה לדעת את גודל היבול מראש.

שאלה: איך בכל זאת נוצרים עודפי פרי, לאחר התכנון?

תשובה: ובכן, בשנים האחרונות לא נוצרו כמעט עודפי פרי מסמעותיים, והראיה לכך - נעלמה החופעה של פרי ההולך להטמדה (כולל פרי שהולך למאכל בעלי-חיים). התכנון מתבסס על "סל הפירות", ועל אפטריוח הקליטה של החעטיה והיצוא.

"סל הפירות" הוא הרגלי האכילה של האוכלוסייה בארץ. בישראל אוכלים 115 ק"ג פירות לבפס בשנה, שמתחלקים לחפוחי עץ - 20 ק"ג; אגסים - 6 ק"ג; אפרסקים - 4 ק"ג; אבוקדו - 1 ק"ג וכו'.

התכנון משתדל להגיע למצב הרצוי של איזון בין ההיצע והביקוש. אבל מה לעשות כשיש התערבות מן הטבע בצורת חופעה "סרוגיוח" היבולים. לדוגמא בתפוחי עץ:

בשנת תשל"ד היו 57.000 טון פרי

בשנת תשל"ה היו 87.000 טון פרי

באגסים היו בשנת תשל"ד - 38.000 טון פרי

ובשנת תשל"ה - 23.000 טון פרי.

חנודות כאלו כמובן מקטות מאוד על התכנון, כי הביקוש נטאר קבוע פחות או יותר. כמובן שהחנודות גם משתקפה במחיר לצרכן וברווח החקלאי.

גורם נוסף שמקשה על התכנון הוא צרכי ההתישבות, כאשר התנועות הסונות והסוכנות המיוצגות ב"מועצה הפירות", דואגות לאינטרסים של המתישבים אותם הם מיצגים, ולא כל כך לתכנון הארצי.

שאלה: האם אתם מיעצים למסקים לנטוע או לעקור?

תשובה: כמובן. אנו ממליצים למסקים בהתאם למדיניותינו לאיזור, למצב הסופוגרפי - לנטוע גידול זה או אחר, ואנו גם אלה שמוציאים את האיטור לנטיעה. יש גידולים שנוצרו בהם עודפים, כגון בננות ואגסים שהם במצב הקפאה, ולעומתם האבוקדו שטטחיו גודלים כל הזמן ויחד איתם הביקוש והמחירים של פרי זה.

פרק עגום עבור נוסע ותיק ואוהב עצים הוא עקירת מטעים יפים. מטע מנוון, טגול באיזור שתנאיו אינם מתאימים לו - רצוי שיעקר. אבל מטע שנמצא בגילו הטוב - בריא ומבטיח - ומחליטים במסק לעקרו היות ויש אלטרנטיבה טובה יותר (האמננו??) לשימוש במים, בקרקע וכו' - זה חבל מאוד וכואב. גורם נוסף שמכריע בנושא זה במקרים רבים הוא בעיית כוח האדם. הקטיף המכני אמנם מחקדם (כמו נייעור פקאן, שקדים, זיתים, מטמט לחעטיה, בציר ענבי-יין בקומבין), אבל את רוב הפרי למאכל חייבים בנתיים לקטוף ביד, ולפעמים במהירות רבה (אגסים, אפרסקים), וזה מצריך ידיים עובדות רבות מאוד ויקרות. ההכנסה היא לא תמיד בהתאם להוצאות הכבדות המובטחות מראש - והמסקנה עקירה...

בתקופה האחרונה המלצנו למסקים בעלי מטעי תפוחים לא מוצלחים לעקור אותם ומשרד החקלאות שלם לאותם המסקים בין 3000 - 1000 ל"י לדונם עקור. אגב, אני אישית השתתפתי בפקוח על העקירות ועל העמידה בתנאי הפיצויים של משרד החקלאות (התנאי היה שאותם מסקים לא יזרימו את הפרי מהחלקות העקורות לשוק).

שאלה: ולבסוף, ספר לנו קצת יותר על עבודתך האיטית.

תשובה: טרוח הפעולה שלי הוא ממטולה עד טדה בוקר. העבודה די קשה, קילומטרו' עצום לפעמים צריך ללון במקום מרוחק. רב העבודה שלי מתבצע בשטח ואני אוהב את זה (זה היה התנאי שלי לכניסה לעבודה "במועצה" - עבודה מחוץ למשרד).

עלי להודות שאני נהנה מהעבודה. המגע המתמיד עם הרבה מוסדות ואנשים, מגוון גדול של צורות התישבות ומגדלים, אני מחרשם מההוי האיכרי-חקלאי במושבות הגליל הותיקות, או זכרון יעקב שם לפעמים אפשר לראות שלוש דורות של מתישבים עובדים יחד - ובהצלחה רבה. המפגש האיטי לא פעם מאלף ומרגש. למעשה אתה נושם יום את ישראל היפה והשרשית. אנשים עובדים, מחמדים (לפעמים עשרות בשנים), מסורים לעמלם, ברובם אינם בוכים או מקללים. לפעמים אתה נתקל ברמת חיים סכירה - לאו דווקא משילומים - פשוט חוצאה של עבודה מושכת ומפרכת...

ואחרון חביב - הטרמפים. היילים מתישבים ומספרים סיפורים אין ספור. אחת נוסע עשרות ומאות קילומטרים בארץ הקטנטונת הזאת, ובכל זאת היא יפה...

אמנם עברתי את גיל הפנסיה, אבל כל עוד יחננו לי להמשיך, אשתדל...

במה עוסקת ועדת החברה?

ובשבוע שעבר יטבנו עם ועדת הסיכון, עם הרכז היוצא והרכז הנכנס. ליבנו בעיות חור-וחק לגבי מקרים מיוחדים. שוחחנו שיחה ראשונה על ההערכות לקראת קליטה.

יש הצעות רבות, ואם גמירת חלק מהבחים החדשים, נוכל גם לענות. הקושי הוא בבחי ילדים, שם קיימת צפיפות.

הוסל על ועדת סיכון להביא לדיון הבא תוכנית סיכון שתכלול את אפשרויות הקליטה (גם בבתי-ילדים), וחסמן גם פתרון סיכון מסופר לשכבה הצעירה בין החברים תוך ביטול שכונת הצריפים.

תרצה נהרי

יש האטה מסוימת בעבודה. היתה אולי מפידה ושיחקה כל פעילות. וכעת שרב מתכנסים. אבל הימים חמים, וההברים יוצאים להופשות.

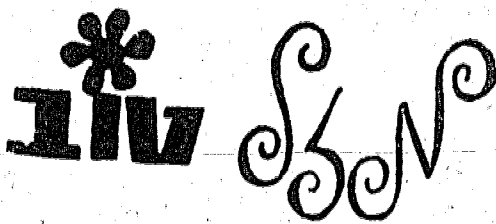
לפני שבועות אחדים קיימנו שיחה עם חברים אשר מתעניינים בבעיות חוג הצעירים אצלנו, ופעילים בו. (זמן לא רב אחרי ששוחחנו עם ועדת הקשישים. לקצרות בחברתנו יש יבעיות משלהם, נוסף על אלה של כלל הצבור).

דודיק גורן מסר על המצב בחוג הנוער. על מועדון הצעירים ופעילותו, על צוותא אזרחית שתחודש, אבל החברה מצפים ליותר. רוצים חוכן במועדון הצעירים, דורשים שיישמר הקשר בין הבן והמסק בזמן הצבא, ושיהיה לידוי צמוד לבן בזמן הצבא.

טוענים שמסגרת חוג הנוער טובכת כעבור זמן מה. כנגד זה אמר חבר הועדה, טיש ערך רב להוג הנוער בכל חקופה, ויש לחדש אותו מדי פעם. טבעי הוא שהוא מתפרק וקם מחדש בהרכב חדש.

ואטר לדרישה לפעילות חברתית. מי צריך ליזום אותה ולבצע אותה אם לא חברי החוג בעצמם? אמנם אין להקל בעבודה, שחוסר כל פעילות חברתית במשקנו, סאנו לוקים בה בטנה האחרונה, היא קשה במיוחד לגבי החיילים היוצאי הצבא.

טוכם אם כן, להקים "גוף מוביל" לחוג הנוער. ומאז עברו טוב שבועות אחדים, הרבה לא השתנה. ואפשר היה לצפות, טאחר הועידה הורגש ההעוררות, תהיה יוזמה לפעילות ולמעשים. אבל כנראה בלי משוגע לדבר, אפילו רק אחד, לא זזים העניינים.

למשפחה ורדני - להולדת הנכד בן לפנינה אבני בקיבוץ בארי.

לאליעזר ויסהוט -

במלאות לו 70 שנה -

עד 1120

למימי שנפר ומשפחתה,

לקולמן ומשפחתו

להולדת הנכד - ד. נ. י. א. ל

בנם הבכור של שולה ואילן הגרי.

£ = £ = £ =

לחנה וליפחה

לנשואיהם

לרחל ויחיאל מדר ולמשפחתו של

יפחה בסער - ברכות חמות

מהנעשה בנגריה - שיחה עם משה רמון

X,X,X,X,X,X,X,X

שאלה: האם המבנה והציוד בנגריה עונים על הדרישות?

תשובה: בשנה וחצי האחרונות הכנסנו מכוונת חדשה לעבודה, במקום מכוונת וציוד מיושן שליווה את הנגריה עשרות שנים. במקביל הנהגנו שיטות עיבוד עץ יותר מודרניות, שנהוגות כיום בארץ. כמו כן נעטתה ריאורגניזציה במיקום המכוונת, והמערך החדש מאפשר זרימה עבודה יותר טובה ויעילה. הרחבנו ורומנו קצת את שטח העבודה בתוך המבנה הקיים, אך עם כל זאת המבנה הנוכחי אינו מתאים ואין בו תנאי עבודה סבירים לעובדים - אין אור, אויר ועוד.

שאלה: באילו עבודות אתם עוסקים בחודשים האחרונים?

תשובה: אנחנו מבצעים את נגרות הבנין בכל הבתים החדשים.

עוסקים הרבה בחיקונים לחברים. אפשר להגיד שכל החיקונים לחברים נעשים עתה ללא דיחוי ובצורה מסודרת. בחודשים האחרונים זמנו שיפוץ רהיטים לחברים שעוברים לבתים חדשים ולחברים שדירותיהם עברו שיפוץ. זה כולל גם החאמת ושינוי הרהיטים למצב הדירה החדש.

בנוסף לזה יש כל מיני עבודות שיגרתיים כמו מבצע יום הילד, שיצר אצלנו פגור גדול בבצוע העבודות האחרות.

שאלה: איך נקבע אצלכם סדר העדיפויות ותכנית העבודה?

תשובה: את סדר העדיפויות ותכנית העבודה בדרך כלל קובעים מוסדות המשק. בנגרות הבנין קצב הבניה וההתקדמות בשטח מכהיבים את עבודתנו.

בחיקונים ובעבודות לחברים, אנחנו עובדים לפי הנחיות של ועדת צריכה. השינוי העיקרי הוא בכך שאיננו מקבלים עבודות באופן ישיר מהחבר, אלא באישור של ועדת צריכה, שגם קובעת את העדיפות והדחיפות שיש לתת לעבודות מסוימות.

לפי דעתי כל ענפי השרות שחלק מעבודתם הוא מתן שירות ישיר לחבר, צריכים ללכת בדרך זו, כי במקרים רבים החברים עדיין חלויים בחסדיו ובמצב רוחו של בעל המקצוע בלי לדעת איזה שרות הם זכאים להרוש ולקבל ואיזה לא.

מנסיוננו נוכחנו שהדבר מונע התנגשויות בין החבר לנגריה, ונותן מסגרת מסודרת וקיבוצית לשרות שאנו מגישים לחברים.

ברור לי שצרכי החברים בשטח הריהוט הם הרבה יותר גדולים ממה שהנגריה מסוגלת לספק כיום, אבל זה כבר שייך לענין הצוות וכח-האדם המקצועי, שאגע בו יותר מאוחר. בחלקו זה גם קשור לתכנית העבודה שלנו, שנקבעת, כאמור, ע"י מוסדות המשק.

לדוגמא, בלי להביע את דעתי האישית, יש חברים החושבים שאת נגרות הבנין היו צריכים לעשות נגרים מבחוץ, וע"י כך לשחרר את הנגריה לעבודות לחברים. אך כאמור, דברים אלה לא אנו קובעים.

שאלה: ומה בנושא הצוות?

תשובה: נראה לי שיש שיפור בעבודת הצוות בנגריה - יחסי הצוות השתפרו ויש יותר שיחוף פעולה מבעבר.

בצוות כיום החברים - דב לובל, צבי מנדל, אני, ופועל שכיר. כמו כן אנחנו מקבלים מחנדבים לעזרה בעבודות הפחות מקצועיות.

בנושא הצוות הבעיה העיקרית כפי שאני רואה אותה, היא אי-כניסתם של צעירים לענף. למעשה, אנו צפויים תוך מספר שנים, שלא יהיה מי שיעבוד בנגריה הקיימת. אם אנחנו רוצים לשמור על הרמה הקיימת, חייבים להכניס לפחות שני צעירים שירכשו את המקצוע. יש לזכור שכדי להגיע לרמה מקצועית הנדרשת בעבודות שמבוצעות בגבעת-חיים, יש לעבוד כשנה או שנתיים במקצוע.

גם מהבחינה הכלכלית כדאי למשק להגדיל את צוות הנגרים של המשק: הרבה מעבודות הנגרות בבנינים החדשים מבוצעות עדיין ע"י קבלנים מבחוץ, והם נוגסים חלק נכבד מהמימון שאנו מקבלים לצרכי הבניה.

לדוגמא, אין סיבה שלא נוכל לעשות את ארונות הקיר בשיכונים החדשים בעצמנו. נגריה רצינית יתה יכולה לספק למשק את רוב הצרכים (הציבוריים והפרטיים) וע"י כך לחסוך כסף רב. יום העבודה שהיה מתבטא בכסף הנחסך, היה יכול להיות מהגבוהים במשק.

וכמובן שקיים גם האספקט החברתי. ריהוט שייך לתנאי הדיור, ותנאי הדיור הם דבר יסודי וחשוב לכל אדם וגם לחבר הקיבוץ.

יש בגבעת חיים הרבה חברים שלא מגיעים לרהוט סביר, כי התקציב שעומד לרשות החבר אינו מספיק לרהוט קנוי, במחירים של היום. בעיה זו תיפתר רק אם אנחנו נעשה את הרהיטים לחברים בבית. נראה לי שנושא רמת הריהוט של הדירות בגבעת-חיים הוא חשוב ופתרונו יחרום הרבה לשיפור מצב-הרוח החברתי.

תוכנית ההופעות של בית-שדה

"הנבחרים" - קומדיה בביצוע התאטרון העירוני חיפה.

יום חמישי - 16.9.76 שעה - 21.00

מאת: יעקב שבתאי - בעקבות אריסטופנס
 בימוי: עודד קוטלר
 תפאורה: בן פנחס
 תלבושות: ברטה קווארטץ
 אאורה: יחיאל אורגל

מסחתפים (לפי סדר הא"ב): אורי זוהר, מרדכי בן-זאב, אילן דר, יצחק וינגרטן, שמואל וולף, רינה רוזנבאום, מכראם כורי, אמנון מסקין, נתן מייזלר, אינגריד מוריס, שמואל קלדרון, רמי קול, מאיה רוטשילד, גיורא שמאי, אילן תורן.

המחזה מתרחש באחונה, על רקע מלחמת הפלפונס. זה טמונה שנים מתחוללת מלחמה בין אחונה לבין ספרטה ובני בריתה.

דיקאיופוליס - אכר שמוצאו מכפר סמוך לאחונה, מחגורר עם אשתו וביתו בעיר, כפליט. ביתו נשרף, כרמו נעקר, ומזה שנים הוא משרח בצבא כאיש מילואים. הוא מואס בכל המצבים ומחליט לאלץ את אסיפת העם להשיג שלום עם ספרטה ולא יערוק מן הצבא. אשתו מנסה להניאו ממעשהו הנואס - אך לטוא. דיקאיופוליס, שנותר ללא דרכמה בכיסו, עייף ומיואס. אשתו פונה אל אחיה כי ילווה להם כסף, אולם הלה מסרב בהירוצים שונים.

עם פתיחה האסיפה, מופיע אמפיתיאוס, בן אלים שנשלח להשכיך שלום. אולם זאת הפעם השלישית שהאסיפה דוחה אותו בלך ושוב ואינה מוכנה לגייס את דמי הנסיעה לספרטה. דיקאיופוליס מצליח להוציא מגיסו סכום כסף, אותו הוא נותן לשליח ומבקש ממנו להשיג עבורו שלום פרטי עם ספרטה. השליח אמפיתיאוס, מסג את השלום הפרטי שהוזמן אצלו, אך דיקאיופוליס נרדף ע"י האחונאים המבקשים את נפשו. הוא מנסה לקנות את חייו במחיר ההתכחשות למשפחתו ולדעותיו. הוא מוכן אפילו לשרת בצבא כל ימי חייו, אך בני אחונה חורצים את דינו למוות. לפני מותו הם מניחים לו לטאת הספד על עצמו.

מתוך הביקורת -

...המחזה של שבתאי הוא חנוג-מבחינה לטונית - ממזרי המוני, שופע, אינו כוחל גם בניבול פה והעיקר - הוא הפור ממש לאורי זוהר בחפקיד הראשי - חפקיד האיכר האחונאי דיקאיופוליס. אורי זוהר מגיש את אחד הביצועים הקומיים הגדולים שראיתי מזה שנים, - שרירי, קפיצי, מתפוצץ מרוב אנרגיה, ובעל קצב ועיחוי מדוייקים מאין כמוהם...
 ... ו אולי העבודה היפה והמענינה ביותר במידת הזכור לי, שעשה עד כה עודד קוטלר כבמאי.

בועז עברון -

ידיעות אחרונות - 13.6.76

... הצגת הנבחרים היא שלמה של מרכיבים המטרתים זה את זה ומדגישים זה את איכותו של זה.

עידית זרטל

דבר - 27.6.76

§ § § §

"מאזן האהבות" - תוכנית יחיד של יוסי בנאי

יום שלישי - 28.9.76, ויום רביעי - 29.9.76 שעה - 21.00

בימוי וקטעי קיסוד - ניסים אלוני
 שירים ופזמונים - יוסי בנאי
 מוסיקה - יאיר רוזנבלום.

§ § § §

(המשך תוכנית ההופעות בבית סרת):

" כ ו ל ם ה י ן ב נ י " - התאטרון הקמארי

יום רביעי - 27.10.76 שעה - 21.00

מאת: ארתור מילר
בימוי: היי קילום
מסוותפים: חנה מרון, יוסי ידין, מיכאל ורסביאק, לאה שורץ, ניסיה זוהר, ראובן ספר, יעל אופיר, דב קפלן, אירית מוהר.

... "כולם היו בני" היא הצגה טובה. בבימויה, במשחק שחקניה, בליכוד הצוות ובמגמתה הדיאלקטית - מוסרית מזכירה היא את המסורת הטובה של הקמארי דאז...

מחוך ספרות ואומנות

§ § § §

טוב אנחנו פונים אל החברים ומזכירים שבית-סרת אינו רק אולם ציבורי, הוא גם ביתי וסייך לכל אחד מאיתנו, ולכן יש להתנהג בו בהתאם:

א. כבואך, כבה את הסיגריה כחוף במאפרה ולא על הריצפה בראש המדרגות (סם יש כבר הרכה מאוד חורים ברצפה).

א. שב על הכסא במקום בו הוא נמצא, בבקשה על חזיון ממקומו. כמו כן את הרגליים הנח על הרצפה ולא על הכסא שלפניך. כך מקובל בכל מקום חרבותי. כפות רגליך מלכלכות מאוד את הכסאות, ואם אתה נעול נעלים הרי טרבים הסיכויים לקרוע את הריפוד.

א. אם הכרחי ללעוס מסטיק או למצוץ סוכריות, אנא את הנירות והמסטיק שמרו לעצמכם או זרקו במאפרה ולא על הרצפה.

א. על-מנת לעסן - צא החוצה בבקשה (אנחנו מוצאים גדלי סיגריות גם על רצפת האולם).

א. אחרון, אחרון - עזרו לנו לשמור על נקיונו ותקינותו של האולם ואל תרחעו מלהעיר לשכנים בכל המדובר לעיל.

ב י ל ו י נ ע י ם ל כ ו ל ן

§ § § § § §

למזכירות הישובים - שלום וברכה,

בימים אלה הופיע "דברים" כרך ד' של יצחק שבנקין. חטיבות רבה שהספר ימצא לא רק בספריית המשק, בעוהק אחד או שניים, אלא יירכש ע"י חברים רבים - ובהם מורים, מדריכים תלמידים, מעיינים ועוד.

בימים של מצוקה תנועתית, רעיונית ואישית - אולי טוב, כי נפנה אל המעיין הזה של דברי שבנקין ונמצא בהם את האומץ לראות, והכוח למאבק ולעשייה.

מחירו של הספר לחברי קיבוצים הוא 49 ל"י.

בברכה -
"יד שבנקין"
אפעל

א : א : א : א : א : א

"היום נובים ינתקו"

ח ד ש ר ת ה ע ב ר
+++++

בשנת 1948 נבחרה באחד היטובים "ועדה לבירור חברתי" והוטל עליה להכין ראשי פרקים לדיון על "סרטי המסבר בקיבוץ". ואלה הם, לדעת הועדה, - גילויי המסבר:

1. התרופפה זיקחו של הפרט ונחלשה ההזדהות עם המפעל הקיבוצי ועחידו;
2. פחחה נכונות החברים לכהן בתפקידים;
3. נחלשה מרות הקיבוץ על הפרט, ולעומתה גברה ההסלמה עם תופעות לא-קיבוציות;
4. רבו הפגיעות בשיטות ובושוריון;
5. נחלשה הרגשות הביחול של החבר בעקבות גידול האוכלוסיה וריבוי הזמניים;
6. רבו העזיבות והלכי הרוח של עזיבה;
7. נחלשה יעילות המנגנון;
8. ירדה קרנה של שיחת הקיבוץ ופחה מספר המשתתפים;
9. אחוז נמוך של חברים בעבודת יצרנית;
10. נטל כבוד של חובות ציבוריים;
11. צמצום האופק בפעולה התרבותית; אדישות פוליטית; החלשת הקולקטיביות הרעיונית;
12. אין מעריכים די את תפקיד הקיבוץ כמגשים ולוחם ליצירת חברה חדשה, הרוי פועלי, דריכות מעמדית ומכשיר לבנין,

כל זה כאמור, נכתב לא לפני שבוע אלא בשנה אלף חשע מאות

ארבעים-ושמונה. נשמע מוכר?

מעלון אחד המשקים

"תן" "תן" "תן"

יש לי חברים

יש לי חברים המחליפים אתי ברכת בוקר-טוב.
 יש לי חברים אחם אני מבלה את שעות העבודה.
 יש לי חברים היושבים לידי, מולי, וסביבי בארוחות.
 יש לי חברים אותם אני מגדל בגינתי הצנועה ליד חדר. אותם אני זורע, שותל, דואג לכל מחסורם, והם מחזירים לי ברק פריחתם - כל אחד בצבעיו ומועדיו.
 יש לי חברים "טובים במיוחד", הדואגים לחברי, אותם אני מגדל בגינתי. קשריהם כה אמיצים, עד שהראשונים מרשים לעצמם, מתוך חבורת יתר, התחשבות בזולת וכיבוד זכויות הפרט, לקטוף את השניים, ככל שיעלה הרצונם. עיניהם גדולות, ידיהם זריזות, ונעליהם מיטיבות דווקא עם שתילי רכים.
 אכן, יש לי חברים שכדאי למענם אפילו לגדל פרחים.

ג נ ן (מתוך עלון בית-השיטה)

§ : §

טוֹר אִישׁ

xx	שלמה בלאו חזר מחו"ל	xx	לינה ומרדכי סגל חזרו מחו"ל
xx	עידית גולן סיימה את עבודתה ב"צופים" בירושלים.	xx	חנה וחנן שרון חזרו מחו"ל
xx	זאבןק רייס בא למשק ונכנס לעבוד בוסך.	xx	מרים וצבי קפלן חזרו מחו"ל
xx	תחיה קציר סיימה את לימודיה ב"שרון" ונכנסה לעבוד במרפאה.	xx	ראובן קליס יצא לחו"ל
xx	סל רון סיימה את עבודתה בגחעין "עודד" בקריית שמונה.	xx	עדינה ליכטנר נמצאה בחו"ל
		xx	גיורא ורבקה בר יצאו לטיול לחו"ל
		xx	תמי כהן חזרה בהביחה מהופשה בחו"ל
		xx	לדני כהן עם שובו מביח חוליים - אחולי החלמה.